

a je nehote pogodil svojega lovskega so-tovariša Artnaka.

Skočil v Savo radi 200 Din. 19 letni Karol Gams, dimnikarski pomočnik v Radečah pri Zidanem mostu, je skočil v Savo in utonil, ker je zapravlil svojemu gospodarju 200 Din.

izpred sodišča.

Obsojen cerkveni ropar. Iz romarske cerkve na Ptujski gori je bila 8. marca ukradena 50.000 Din vredna monštranca iz leta 1757. Kot tat in cerkveni ropar je bil 25. aprila v Mariboru obsojen na dve leti robije Franc Potočnik. Odsedel bo še kazni deset mesecev, ki mu je bila radi pomiloščenja 1. decembra pogojno odpuščena.

Oprostitev pred sodiščem. V Galuškaku je umrla lani 5. februarja Franciška Senčar, 72 letna prevžitkarica. Ljudje so začeli govoriti, da je bila zastrupljena. Sodno raztelesenje je po preiskavi v Ljubljani dognalo, da je Senčarjeva res podlegla zastrupljenju z mišnico. Obdolžena sta bila groznega dejanja sin rajne posestnik Vinko Senčar in njegova žena. Obtožnica ju je dolžila, da sta dogovorno po zrelem preudarku ter iz koristoljubja usmrtila mater, oziroma taščo na ta način, da sta ji primešala mišnice v ajdovo kašo. Oba obtožena sta bila pred mariborskim velikim senatom 21. aprila oproščena.

Dvakrat preložena razprava končana. Pred mariborskim sodiščem je bila 24. zaključena že dvakrat preložena razprava proti 21letnemu posestnikovemu sinu Francu Mustarju in 41letnemu posestniku Alojziju Špelcu iz Selnice ob Muri. F. Mustarja je dolžila obtožnica, da je lani 26. X. v krčmi na Sladkem vrhu ob severni meji udaril v pretepu Antonijo Rajter z ročico po glavi. Udarjena je umrla na posledicah en dan po zločinu v bolnišnici. Špela je lažje poškodoval več fantov. Mustar je bil obsojen na 3 leta in 2 meseca robije. Špela na 2 meseca in 10 dni strogega zaporu pogojno na 2 leti.

250 glav kuretine je pokradel Ivan Kosi iz Dornove pri Ptujju s svojo tričlansko

družino in je bil v Mariboru obsojen na dve leti in šest mesecev robije.

Odgovor za dva uboja. Dne 21. aprila so obravnavali sodniki v Celju dva uboja. 24 letni delavec Jože Lampret iz Zagorja pri Ponikvi je napadel 16. februarja 30 let starega Jakoba Slatinška s Slatine in ga je udaril s kolom po glavi. Udarjeni je podlegel poškodbi v celjski bolnišnici. Ubijalec je bil obsojen na tri leta robije, na plačilo 1000 Din povprečnine in na povračilo bolniških in pogrebnih stroškov. — 17. marca zvečer je bil na Pristavi pri Pilštajnu v Čepinovem vinogradu napaden Janez Leskošek, ki je dobil z motiko udarec po glavi. Vsled udarca je nastopilo zastrupljenje, za katerim je poškodovani umrl. Napadalec Miha Leskošek je bil obsojen na 18 mesecev strogega zaporu.

Pri lenivosti črevesja,

črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapako dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.483/35

Zasluzeno kazen je prejel nevaren vlomilec. V Celju so obsodili na pet let robije 31 letnega Alojza Belar, ki je po poklicu rudar in pristojen v Zagorje ob Savi. Po prestani kazni ga bodo pridržali še štiri leta v kazenskem zavodu. Obsojeni je kazni zaslužil, ker je imel že večkrat posla s sodiščem. Lani je zagrešil v srezu Laško kar tri vlome in je pobral vse, na kar je naletel. Slednji njegov vlom je bil v mrtvašnico v Izlakah, iz katere je vzel kramp. S tem orodjem je vdrl v cerkev. Odprl je nasilno tabernakelj. Iz monštranca je izmaknil presv. hostijo, jo pojedel in vtaknil v žep pozlačeno lunulo. Lunulo je položil v Zagorju na tračnice, da jo je stisnil vlak. Hotel jo je prodati, ko je pa uvidel, da je brez večje vrednosti, jo je zavrgel.

Slovenska Krajina.

Novomašnik. V Ljutomeru je daroval novo sv. mašo prekmurški rojak g. Drago Žižek, ki je končal bogoslovje v Šibeniku in bo tam tudi stopil v dušepastirsko službo.

Sobota. Nastopil je službo sekundarja v naši bolnici g. dr. Avgust Hribovšek. Prejšnji sekundarij g. dr. Emanuel Pertl je odšel v Ponikve pri Rakeku. — Gospodarska in dijaška podporna zadruga v Soboti je imela 13. aprila svoj občni zbor, ki se ga je udeležilo veliko ljudi. Zanimanje za to humano ustanovo je bilo veliko. Izvolilo se je sledeče načelstvo: g. dr. Šerbec, Štubelj, Jerovšek, Karoš, Nemeč, Fosi, Čačinovič. Člani nadzorstva so: Gumilar, Hahn, Bac, Sopač, Zver. — Dne 22. aprila se je vršil ob 8. uri zvečer občni zbor društva »Sola in dome«. Zanimanje za to je bilo zelo veliko. Vsa poročila so bila izčrpno podana in so pokazala društvo v polnem razvoju.

Beltuči. V začetku meseca aprila se je vršilo pri nas zborovanje učiteljskega lendaškega sreza. Na zborovanju je predaval profesor g. Vilko Novak o temi: »Prekmursko šolsko slovstvo.« — Naše prosvetno društvo pripravlja za 26. maj, ko se bo vršila pri nas sv. birna, igro na prostem. Med ljudstvom vlada že sedaj veliko zanimanje.

Crensovci. Marijin vrtec priredi v nedeljo 3. maja, popoldne po večernici, v Našem domu mladinsko proslavo prvoobhajancev. Vsi prijatelji naših najmlajših iskreno vabljeni!

Crensovci. V sredo dne 22. aprila je smrt pobrala mlado dekle, 14letno Prša Rozino iz Crensovcev. Dolgih devet mesecev je potrpežljivo in udano nosila bolezen ter iskala zdravja v bolnici in pri raznih drugih zdravnikih, pa vse zaman. Pogreba, ki je bil v četrtek dne 23. aprila, so se udeležili gg. učitelji, šolski otroci in mnogo ljudstva.

Gornja Lendava. Imeli smo dne 13. t. m. tu-kaj ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Izvoljen je bil sledeči odbor: Janko Škraban, kaplan; Zokš Verona, Kočar Alojz, šinko Kristina, Slamar Franc, Bačič Franc, ban. svetnik, in Zelezen Franc. Društvo šteje ob ustanovitvi 90 članov. Na belo nedeljo je priredilo društvo slavnostno akademijo na prostem pred cerkvijo. Prisostvovalo ji je okoli 1300 ljudi. Akademija je obsegala dve pevski točki, ki so jih

»Janez, odmolili smo in spat se spravljamo. Zato nam ni za preroke, ki norčave novice trosijo.«

»Hehehehe!« se je Janez zarežal; »menda mislite, da ga imam pod klobukom. Pa sem jih rajši pustil pri polnih litrih in sem si dejal, da si ga bom pri vas za požirek zaslužil. Ne, zaradi tega nisem prišel. Hotel sem vam le z novico priti, dokler je še nova.«

Zdaj jim je vse po vrsti povedal, kaj se je danes na sodnji zgodilo.

»Vidiš, Marta, jaz sem zmerom rekla, da Tevž ni tak, da se mu je morala kaka nesreča zgoditi!« je vzkliknila Mojca.

»Tiho in spat!« je velel oče; »nas vse to ne briga.«

Marta je stala blede ko zid in se je oprijemala stene. Zamolklo je ponovila očetove besede:

»Ne, nas vse to ne briga.«

Marka in Luka, njena brata, bi bila rada še več kaj izvedela. Oče pa je presekal besedo, pomočil roko v kropilnik, pokropil otroke ter odkrevsal za njimi po stopnicah. Janez se ni mogel načuditi, počasi se je odpravil, Zefa pa je zaprla duri za njim.

Marti je bila ta noč bridka in huda. Tako so se ji podile misli po glavi, da niti za trenutek ni mogla zaspati. Drugi dan dopoldne je imel Marka opravke pri kovaču; ko se je vrnil, je vedel vse potrditi, kar jim je Janez prejšnji večer povedal. Zdaj Marta

nekaj dni ni šla iz hiše. Za en del se je hotela jezikom izogniti, za drugi del pa je željno čakala, da se oglasi Tevž. Ali čakala je zaman. Tevž je že zdavnaj zapustil kraj in dolino.

Ko je šla v nedeljo v cerkev, so se vsi ozirali za njo. Nihče pa ni mogel na njej kaj posebnega opaziti. Resna in zbrana je bila kakor druge mali in nobenega sledu ni bilo, da jo je kaj zbegalo. Podkrajčani so si to po svoje razlagali; eni so dejali, da je strašno prevzetna, drugi so trdili, da ni mogoče, da bi bila s Tevžem kdaj kaj imela. Za nobenega fanta ji ni mar, najmanj še za Tevža.

Dolgo časa v Podkrajju niso o ničemer drugem govorili kakor o Blazinki, o Kristofu in o Dvornikovih. Zdaj se je sodba čisto obrnila. Vse je bilo proti Blazinki, Tevž pa se jim je vedno bolj smilil. Marsikaka ženica in še posebno marsikatero dekle je pretočilo kaj grenkih solz zaradi bridkosti, ki jih je Tevž pretrpel, da je svojo siročino skril.

Kakor so pripovedovali čevljarjevi, je prišel Tevž tisti večer po razpravi pozno po svoje reči, je plačal, kar je bil še dolžan, in je odjadral v noč. Teden dni na vrh, ko je bila ponovna in končna razprava, so ga Podkrajčani zadnjič videli.

Ko je stala konec novembra Blazinka pred sodniki, se je še enkrat prikazal. Iz Podkrajja je prišlo ta dan mnogo ljudi pričevat, glavna priča pa je bil Tevž. Na sebi je imel novo, lepo obleko in tudi v

in duhovščine. Bataljoni Italijanom udanih Askarov so izvajali ob priliki slovsnega vohoda v mesto bojne in zmagoslavne plesne, kakor so običajni med Abesinci.

Kam se je zatekel neguš po umiku iz Desije.

Kakor že omenjeno spredaj, je bil nastanjen vrhovni abesinski stan pod poveljstvom neguša v Desije na severu. Zavzetju postojanke Desie se je upiral cesar s svojo gardo, ki je bila obupne boje z italijansko premočjo krog mesta Kvorum pred Desije. To bitko, ki je končala porazno za negušovo gardo, je vodil sam cesar in je bival ob času bojev v takozvani knežji votlini.

SLOMSEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomškovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

prav lepo zapeli naši fantje in dekleta; govor je obsegal v glavnem: kaj je novo društvo, kdo je (iz ljudi in za ljudi) in kaj hoče (izobrazbo in pošteno zabavo). Potem je sledila kratka igra in na koncu liturgična pesnitev. Ljudje so se navdušili za naše društvo in obljubili vsestransko pomoč. Društvo se pripravlja na materinsko proslavo v drugi polovici maja. Kakor odbor, tako tudi članstvo jamči, da bo društvo raslo in rodilo obilo sadov. — Naš šolski upravitelj g. Beloglavec je odšel na tečaj gospodarstvo-nadaljevalne šole v Maribor. Zastopa ga g. Pagonova. Dobili smo tudi novega učitelja. Smo prav zadovoljni z njim. Naj bo še on z nami! — Na javni dražbi je bilo dne 18. t. m. prodano poslopje pri cerkvi, last g. Gumilara. Hišo je kupil g. Hüll in misli otvoriti v njej svojo pekarno in trgovino.

Tihotapčeva usoda. V bližini Petajncev so graničarji pozno v noči zaustavili znanega tihotapca Ruperta Senekoviča iz Samušanov v trenutku, ko je hotel prekoračiti državno mejo. Ker ni postal na poziv, se je poslužila obmejna straža orožja. Senekovič je obležal, zadet od dveh krogel. V brezupnem stanju so ga prepeljali v bolnico v M. Soboto.

Ubita in vržena v Muro. V Melincih so polegali kmetje iz Mure neznanu, 25 do 30 let staro utopljenko, ki je imela na zatilniku od topega orodja prizadeto rano. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bila neznanica ubita z udarcem po zatilniku, nato pa vržena v Muro, kjer je bilo truplo 3 do 4 dni. Zločin je bil iz-

Po pobegu garde in cesarja so našli italijanski vojaki votlino, koje tla so bila pokrita z dragocenimi preprogami in stene pa okraštene s tapetami, na katerih je naslikan lev plemena Juda, iz katerega izvajajo abesinski cesarji svoj izvor. — Vhod v votlino je bil zavarovan s topovi. V notrajnosti je bilo vse polno francoskih plinskih mask, strojníc, razne municije ter angleška radio-sprejemna in oddajna postaja. Votlina je bila razsvetljena in se je dala kuriti s pomočjo močnih električnih baterij. V manjši stranski votlini je bila bolnica, v kateri so naleteli Italijani na zdravila in zdravniško orodje. V cesarski

obraz mu je bilo videti, da mu je dobro; le pogled mu je bil tako žalosten in plah. S sestrama in s krojačem je nekaj malega spregovoril, krojaču je tudi povedal, da je dobil čedno službo kot oskrbnik na posestvu graščaka Vitezoviča. Po domačem kraju ni vprašal in po nikomer v Podkrajju. Z drugimi se ni menil in je le na kratko odgovarjal, ako ga je kdo kaj vprašal. Le ko je proti Blazinki pričeval, mu je bliskalo oko kakor nekoč, ko je še bil poveljnik strelske družine. Odločno in jasno je govoril. Blazinka je tajila in se otepala kakor mačka v vreči. Toda ni ji pomagalo; obsodili so jo na deset let ječe. Ko je čula obsodbo, je vsa pobesnela.

Tevž je v naglici še stisnil mojstru Krištofu nekaj v roko — bilo je onih tri sto dinarjev, ki si jih je vzel na posodo — in je izginil, ne da bi se bil od koga poslovil.

Stirinajst dni potem je na Blazinovem zapel boben. Izkupili so toliko, da je tudi Tevž prišel do svojega. Ni ga bilo blizu, ampak je kar po sodnji prenesel svoj denar na kmete v Rovtah in tako poplačal svoj dolg.

V novi službi je imel dela čez glavo. S pridnostjo in poštenostjo si je kmalu pridobil graščaka. Čez dan ni imel kdaj misliti na to, kar je bilo; zvečer pa so se oglašali spomini. Ni jih in ni jih mogel odgnati. Večkrat so ga mučili še v sanjah in navadno se je vpletala vanje podoba Zvonikove Marte. Ne, tako to

vršen nekje v Avstriji in ga bo že razkrilo poizvedovanje.

Pod pretvezo barantanja izvršena tatvina. Pri posestniku Grabarju v Kobiljah je barantal neznan možki v hlevu za bika. Med kupčeva-

njem, ki ni bilo zaključeno, sta kupčeva spremeljevalca ukradla Grabarju iz omare v hiši 6000 Din. Orožniki so prijeli na progi Ljutomer—Sobota živinskega barantača, ki je zvalil okradenega v hlev.

Sv. Trojica v Slov. gorinah. Prosvetno društvo ponovi v nedeljo dne 3. maja, popoldne po večernicah, igro »Krivoprisežnik«. Vabimo k vpriporitvi tudi sosednje župnije!

Veržej. Tukajšnja dekliška Marijina družba obhaja v nedeljo dne 3. maja desetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki bo dopoldne pri poznem sv. opravilu slovesen sprejem novih članic. Popoldne pa v dvorani Marijanišča Marijina proslava z duhovno igro »Izvoljena devica«.

Ormož. V nedeljo dne 3. maja popoldne vsi v kletarsko dvorano v Ormož! Kaj pa bo tam? Igra? Ne, temveč spevoigra, to je igra, pri kateri se nič ne govori, temveč samo poje in je kaj takega redko videti na naših odrih. Tomazevščani pridejo k nam ter bodo točno ob 4. uri popoldne vpriporili v kletarski dvorani zanimivo, podučljivo in nad vse veličastno spevoigro »Darinka«. Na sporedu so tudi še razne burke in kupleti. Pripomniti moramo, da igra ne traja več kot dve uri in boste lahko vsi šli še na tombolo, ali na kake druge veselice od zunaj.

Sv. Urban pri Ptujju. V nedeljo dne 3. maja se vrši pevski koncert z vpriporitvijo Vodopivčeve operete »Kovačev študent«. V programu je tudi več izbranih narodnih pesmi. Urbančani bomo v obilnem številu posetili to pevsko prireditelje.

Slovinci v Zagrebu. Bela nedelja je potekla nad vse pričakovanje lepo in slovesno. Pri sv. Roku smo obhajali petletnico, kar se je začela služba božja za zagrebške Slovence. Za petletnico je prišel v Zagreb g. svetnik Kalan Jan, ki je bil začel to prevažno dušnopastirsko delo. Dopoldne je opravil peto sv. mašo z lepim nagovorom, popoldne pa prav tako večernice z govorom. Cerkev je bila obakrat mnogo premajhna za vse Rokovce. Zvečer je bila proslava v Jeronimski dvorani. Najprej je g. Jože pozdravil vse goste (med drugimi je bil tudi župnik sv. Blaža msg. Kerdič s kaplanom g. Sušo, kanonik Barle Janko in zastopniki čč. gg. salezijancev in frančiškanov) in povedal nekaj misli glede sv. Roka in Slomšekovega prosvetnega društva. Nato so Slomšekarji zaigrali pretresljivo igro »Podrli križ«. Med odmori je zapel naš priljubljeni »Slovenski oktet« nekaj ognjevitih pesmi, otroci so deklamirali ljubke pesmice in g. Kalan je pripovedoval spomine. Bil je res lep večer, ki ga ne bomo pozabili.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Po dolgi in mučni bolezní je 23. t. m. umrla gospa Ana Kraner v starosti 56 let, žena sodarskega pomočnika ter dolgoletnega naročnika »Slovenskega gospodarja« in »Nedelje«. Rajna je bila dobra žena in skrbna gospodinja. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Spremljalo jo je veliko ljudi na njeni

zadnji poti. Blag ji spomin in naj počiva v božjem miru!

Marenberg. V Mozirju je v četrtek 16. aprila umrl v 73. letu starosti po širni Sloveniji znani akademski kipar in pozlatar g. Ivan Cesar. V Marenbergu je leta 1901 lepo prenovil veliki oltar pri Sv. Janezu in izdelal več kipov po

ni moglo ostati — pozabiti mora, mora, mora pozabiti in pokopati...

Okoli Božiča je bilo, ko je dobil pismo iz Podkrajja. Že na ovitku je spoznal pisavo ženske roke. Razburjeno ga je odprl. Res! Marta mu je pisala.

Ljubi Tevž!

Mojster Močilnik mi je povedal za Tvoj naslov, in zdaj, ko sem ga izvedela, Ti moram pisati. Zelo rada bi se bila s Teboj pogovorila, ko bi bil le prišel. Vem, da sem Te hudo užalila, in zato Te ni več. Toda vsega nisem sama kriva. Ko bi mi bil Ti le malo zaupal in mi povedal, v kaki stiski si bil, gotovo ne bi bila nikomur besedice črhnila in bi Ti bila ostala ob strani z vsem srcem in z vso dušo. Ako misliš, da sem ponosna, se zelo motiš. Dejala sem, da bi me moral bolje poznati. Nekaj na svojo čast pa mora vsako pošteno dekle dati; toda zaradi tega Ti nikoli ne bi bila zamerila kaj takega, čemur nisi sam nič kriv. Bilo, kar bilo, Tvoje dobro ime je brez madeža in občudujem Te, da se nobene žrtve nisi ustrašil in si bil tako zvest in pošten. Takega moža bi me ne bilo treba biti sram in mene tudi nikoli sram ne bi bilo. Oče Te zdaj tudi čisto drugače sodijo. Večkrat rečejo, da si vreden vsega spoštovanja; svojemu očetu si bil dober sin — kakor mladi Tobija v sv. pismu, ali pa še bolj. Zato boš še srečen. Meni se v srce smiliš, ko po-